

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

113. An nuncius Apostolicus, vel etiam Episcopus, derogare possit iurip.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

aut aliter iustitie persequendo ob eam causam , quod rogati vel moniti, ut certam personam praesentent, nominent, &c. patroni parere noluerint. Laym. in cit. c. citant, eò quod licet dictum cap. loquatur expressè tantum de Electoribus ; ob omnino modam tamen equalitatem comprehendat etiam presentatores, institutores, confirmatores, postulatores. Laym. ibid. n. 3. citans Gloss. & Joannem Monachum in cit. c. Suar. & Nav. ubi ante. Porro comprehendit quoque non tantum mandantes, sed & mandatarios exequentes hujusmodi gravamen; cum verè & realiter persequantur & vexent, et si jussi ab alio, non secùs ac ex mandato alterius percutiens Clericum una cum mandaute incurrit excommunicationem, docet idem Laym. ibid. num. 4. cum Gl. v. alios, contra Joannem Monach.

Questio III. Quid possit patronus quoad constituendum procuratorem in Ordine ad presentandum?

R Espondeo : de hoc actum §. precedenti.

PARAGRAPHVS VIII.

De derogatione & amissione jurispatronatū, &c.

Questio 112. An Papa derogare possit jurispatronatus cuicunque tam laico, quam Ecclesiastico, & disponere pro libitu suo de beneficiis jurispatronatis, patronis etiam invitio?

R Espondeo affirmativè. Less. de just. l. 2. c. 34. n. 35. Covar. pract. quæst. c. 36. Castrop. tr. 13. debenef. d. 2. p. 10. num. 1. Lott. l. 2. q. 8 n. 5. citans Paris. de resignat. l. 3. q. 4. n. 32. Monet. in tr. de commun. volv. c. 10. q. 5. num. 158. cum commun. DD. inc. cùm dilectus. b. t. jus enim hoc est in traductum jure canonico, cui derogare potest Papa, concessu[n]ique juspatronatus à Pontificibus principaliter in bonum Ecclesiarum, ut ea habeat defensores, fundatores, dotatores; secundariò in honorem ipsorum fundatorum, &c. Unde dum Papa judicat Ecclesia expedire, ut non expectet patronorum presentationem, vel alteri non prætentato conferat, potest liberè conferre; cum semper major debeat haberi ratio finis principalis, quam secundarii. Less. ibid. Sed & ex eo, quod hoc jus concederet aliis, non censemur se ipsum in omni eventu voluisse spoliare sùa conferendi potestate, sed sufficit, ut regulariter presentationes patronorum admittat, ita Less. Et, si supremus princeps secularis (dum non obstat Ecclesia, vel pia causa ratio) habeat potestatem dispensandi & derogandi supremis defunctorum voluntatibus ac legibus ex ea ratione, quod facultas disponendi de bonis post mortem tanquam in tempore inhabili, quo mortuus jam annihilatus est, neque amplius illorum dominium habet, proveniat à gratia & benignitate legis positivæ, cui derogare potest, multo magis majorēmque potestatem commutandi ultimas defunctorum voluntates, vel eis derogandi haber supremus princeps Ecclesiasticus, præseruimus contra hæc iura spiritualia non competentia ex privatis dispositionibus, neque sub eis cadentia sine Ecclesia consensu, Card. de Luca. in summ. ju-

Questio 113. Quid possint in hac parte Nuntii Apostolici & Episcopi?

1. R Espondeo primò: Legatum à latere, & con sequenter Nuncium Apostolicum cum potestate legati de latere, posse derogare patronatus Ecclesiastico, seu conferre beneficium certæ personæ irrequisito patrono Ecclesiastico, nullâ etiam factâ mentione aut derogatione dicti juris patronatus. Tond. qq. benef. p. 2. c. 2. §. 6. n. 27. Gigas. de pens. q. 24. num. 1. Rebuff. in pr. 3. p. signature v. nec non. n. 6. Garc. p. 5. c. 3. n. 17. citans Lamb. p. 1. l. 1. q. 1. a. 6. n. 4. Corras. Gamb. Curtium, & plures alios. Nullatenus verò laicali, seu irrequisito patrono laico, vel etiam Clerico, cui juspatronatus competit ratione patrimonii sui; quia tunc præsentat ut laicus. Pirrh. num. 135. Less. loc. cit. num. 38. Barb. juris Eccl. l. 3. c. 12. Castrop. de benef. tr. 13. d. 2. p. 25. num. 11. Garc. p. 5. c. 3. n. 63.) ubi ramen num. 66. ait, posse Legatum conferre beneficia jurispatronatis laicorum; dum illa devoluta ad Episcopum ex negligentia patroni, (de quo inferius) Lott. l. 2. q. 10. n. 72. juxta c. dilectus. de offic. delegati. cum commun. DD. ibid.

2. Sed neque ligatus derogare potest jurispatronatus mixto. Pirrh. ad b. t. num. 136. etiam dum plures sunt patroni Clerici, quam laici. Pirrh. num. 137. Potest tamen derogare juri patronatus competenti etiam laico solum per prescriptiōnem, vel ex privilegio (intellige mero) Less. loc. cit. num. 42. Pirrh. num. 136. citans Azor. l. 6. c. 28. q. 12. Castrop. Lott. II. cit. Covar. pract. qq. c. 36. n. 6. Tusc.

Tusc. v. Legatus. conclus. 172. Barb. in cit. c. cum dilectus. num. 3.

3. Respondeo secundò : Episcopum juripatr. neque laicali, neque Ecclesiastico derogare posse. Less. loc. cit. n. 39. ubi, quòd si tamen præveniendo præsentationem patroni, conferat beneficium, collatio non sit irrita; verum secutà præsentatione patroni intra tempus à jure præscriptu evanescat dicta collatio juxta c. decernimus. 16. q. 7. si autem intra illud tempus patronus neminem præsentavit, vel se non opposuit, collatio manebit valida; quia jam ad Episcopum est devoluta, & prior collatio non fuit irrita, nisi subsecutà præsentatione patroni intra tempus.

Quæstio 114. Qualiter, & quando Papa confuerit absolute derogare juripatronatus laicorum?

1. Respondeo: duplì modo, in totum & in parte. In totum derogatur isti patronatui, dum beneficium vacat in Curia, seu apud Sedem Apostolicam per obitum. Card. Luc. in summ. jurispatronatus. num. 7. Lott. cit. q. 8. num. 89. citans Paris. d. q. 4. num. 44. Mandos. designat. gratia. v. derrogationes juris patronatis. Staph. de mod. & for. prvid. scil. sequitur videre. num. 10. Et hoc quidem ex eo congruentia motivo, quòd indecorum videatur Pontificiam maiestatem privati patroni voluntati subiacere debere in iis, quæ ab ipsiusmet Pontificis gratiâ obtinet privatus. Card. de Luca ibidem. Sed nec ista derrogatio est contraria voluntati fundatoris, eò quòd licet istiusmodi beneficiorum patronata vacantia per obitum ad Sedem Apostolicam non cadant sub reservatione clausa in corpore juris, censematur tamen in casu talis vacationis fundator se voluisse accommodare consuetudini, de qua in textu cit. c. 2. de prab. in 6. ac illius rationi; nimisrum, ne quisquam inferior Papâ in reverentiam sedis Apostolica le ingerat in provisione beneficiorum apud ipsum vacantis. Lott. num. 99. Non solet tamen etiam, quamvis possit, in hoc casu vacantis apud Curiam beneficiorum potestatem exercere cum Regibus & Principibus iure regni habentibus. Card. de Luc. loc. cit.

2. Secundò: dum patroni impediuntur præsentare propter litem in Curia, juxta c. 2. ut lité pendente. in 6. Et quia hoc casu nemini patronorum infertur injuria, propter impedimentum litis, cefsat omne prejudicium, etiam in tantum, ut nec opus sit in provisione beneficiorum facere mentionem jurispatronatus. Lott. num. 100. citans Cassad. decis. 3. ut lité pend. per tot. Comes. in reg. Cancell. de impenetrant. per obitum. sam. Azor. l. 6. c. 23. q. 8. & alii apud Castrop. loc. cit. num. 9. Verum circa hoc varios casus distinguit Covar. pract. qq. c. 36. à n. 1. quorum primus est; dum duo præsentati, quorum neuter institutus, litigant in Curia super beneficio, aitque Gl. in idem c. lité pend. non posse Papam tale beneficium providere, eò quòd nulla sit vacatio beneficiorum, cuius nulla est institutio, & consequenter non sit reservata Papæ. Neque sit locus Clem. 1. ut lité pend. Secundus: si duo præsentati & instituti litigant in Curia, & uterque moritur Romæ, vel possessor beneficiorum Romæ, & alter alibi, aitque Covar. tunc posse Papam beneficium providere, si sit patronatus Ecclesiastici; quia locus est Clem. ut lité pendente: si est laicus, non posse id Papam sine expressa illius derrogatione, eò quòd tunc benefi-

cium vacet, lísque omnis finita, & spectet ad hanc cum ejus præsentatio. Tertius: dum duo præsentati à patronis discordibus litigant Romæ, & alter eorum ibi vel alibi moritur, altero manente superstite, & tunc non posse Papam alteri superfiti absque expressa derrogatione jurispatr. conferre beneficium, tenet Jo. Andri. Card. Lamb. relati à Covar. eò quòd hi AA. reneant, patronum loco præsentati mortui præsentare alium, nec impediti ob litis pendentiam, quoties ab eo præsentatus institutus non est; eò quòd litis pendentia tantum impedit novam electionem aut collationem, non præsentationem. Econtra ipse Covar. cum aliis a se relatis, quia censet lite pendente non posse alium præsentari in locum demortui collitigantis, sive is institutus fuerit, sive non; eò quòd textus c. ut lité pend. in 6. loquatur expresse etiam de præsentatione, ne lites prorogentur cum damno Ecclesiæ, hinc inquam, tenet Covar. posse Papam, etiam absque consensu Patroni, subrogare collitigantem alium, ut is loco defuncti litem prosequatur; ab eo statu, in quo lis remansit à tempore vacationis; non posse tamen Papam, spectato jure communi, beneficium alteri tertio, vel collitiganti provide, quin prius definiti litem, juxta cit. Clem. 1. eò quòd ex definitione litis constare debeat, cui competat beneficium: si enim pro defuncto fertur sententia, providendum est, ut omnino vacans (idem est, si decisum est, ad neutrum litigantem pertinere beneficium) si autem pro litigante superstite, hic est instituendus, si institutus non fuerit, vel, si jam fuerit institutus, est firmandus; ita Covar. apud Castrop. num. 9.

3. Dum autem derogat patronatui pro majore parte præsentantium, aut etiam pro medietate, nihil in se amari habet hæc derrogatio; non prima, quia dum is, qui impetrat, supponit se præsentatum à majore parte, de jure clarum est, non habendam rationem minoris partis. Lott. num. 101. non secunda; si enim, qui impetrat, profiteatur se præsentatum à medietate patronorum existentium in quasi possessione præfendant, & sic saltē se esse politus in æquilibrio cum alio; tunc neque sit in articulo patronatus contra voluntatem funditoris, neque in articulo præsentationis sit injuria alii patronis, aut præsentato ab eis; quia, cùm sit locus gratia, nemini dicitur jus quæsitionis, cui præjudicium fiat. Ita Lott. num. 102. & si quod in hoc continetur præjudicium, illud solum est Ordinarii, vel alterius, cui competit jus instituendi, ita eum præveniendo in ea gratificandi, aut aliâs conferendi facultate, quam hic haberet, dum datâ plurimum coequali præsentatione, nulla sit conclusa; quæ sit arctativa superioris ad instituendum, adeoque patrōni in tali casu sua discordia, id sibi impudent. Card. Luca loc. cit. n. 11.

4. Simile quid est, & derogari quasi videtur jurispatronatus, dum conceditur retentio beneficiorum jurispatronatus alicui promoto ad Episcopatum, vel etiam asequenti secundum beneficium incompatibile; nam neque in hoc casu adversatur voluntati funditoris, aut præjudicatur patronis; cum ipsis semel approbaverint personam, & non dicitur vacatio de facto. Lott. num. 105, juxta decis. Rota: Sed neque hoc est conferre, vel providere, aut tollere patrono jus præsentandi, sed solum occurrere principio vacationis, ne ea sequatur tanquam per remotionem obitaculi decernendo, ut non sequatur vacatio. Unde & dispensatus non dici.